१४ सर्गः ध्वजानित्यादि। निशाचरा अपि रामबन्धनात्तुष्टाः सन्तः
भ० तुङ्गान् ध्वजान् उद्दुधुवुः उत्क्षिप्तवन्तः धुञ कम्पने धूशिक् कम्पे धूनगिधूञचेत्यस्य वा रूपं मांसं चेमुः भक्षितवन्तः चमूचम छमजमजिमझमुभक्षे जगुर्गानं कृतवन्तः गै गाने पपुर्म्मद्यादिकं पीतवन्तः पा पाने कान्ताः कामयाञ्चक्रिरे कामितवन्तः कमुकङ् स्पृहि वाऽरेइति पाक्षिकोञिः त्यान्तत्वादाम्॥ ५३॥

दर्शयाञ्चक्रिरे रामं सीतां राज्ञश्च शासनात्।
तस्यामिमीलतुर्नेत्रे लुलुठे पुष्पकोदरे॥ ५४॥

ज०भ० दर्शयामित्यादि। तथाभूतं रामं दृष्ट्वा सीता मम विधेया स्यादित्यभिप्रायवतो राज्ञो रावणस्य आज्ञया राक्षसाः अशोकवनिकातः पुष्पकमारुह्य सीतां रामं दर्शयाञ्चक्रिरे दर्शितवन्तः अभिवादिदृशोरात्मनेपद उपसङ्ख्यानमिति विकल्पेन द्विकर्म्मकता तस्याः सीतायानेत्रे मिमीलतुः निमीलिते मील निमेषणे पुष्पकोदरे पुष्पकमध्ये मूर्छया लुलुठे लुठिता॥ ५४॥

भ० दर्शयामित्यादि। तादृशं पतिं दृष्ट्वा सीता ममानुकूला स्यादित्यभिप्रायं कुर्व्वतो राज्ञः रावणस्य शासनादाज्ञया राक्षसाः पुष्पके आरोप्य सीतां रामं दर्शितवन्तः घोऽञौञैरित्यादिना प्रयोज्यस्य कर्म्मत्वं तस्याः सीतायाः नेत्रे मिमीलतुः मुद्रणं प्रापतुः मील्ल निमेषे सीता पुष्पकरथमध्ये लुलुठे पतिता ल्लुठङ् प्रतीघाते॥ ५४॥